

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 17.9.2007
COM(2007) 524 konč.

TRETJE POROČILO KOMISIJE

na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura

{SEC(2007)1158}

TRETJE POROČILO KOMISIJE

na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura

1. CILJ OKVIRNEGA SKLEPA

Da bi Svet zagotovil večjo in usklajeno kazenskopravno zaščito eura v vsej Evropski uniji, je 29. maja 2000 sprejel Okvirni sklep 2000/383/PNZ¹ o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura, ki je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2001/888/PNZ² z dne 6. decembra 2001, da bi vanj vnesli določbo o priznavanju obsodb, ki so jih izrekla sodišča držav članic, zaradi ugotavljanja ponavljajočih se kaznivih dejanj.

Po ratifikaciji Ženevske konvencije iz leta 1929 o ponarejanju³ je med zakonodajami držav članic že obstajala določena stopnja enotnosti. Posebni cilj okvirnega sklepa o euru je dopolniti spisek kaznivih dejanj, ki jih države članice dejansko predvidevajo na podlagi Konvencije iz leta 1929, z opredelitvijo nekaterih nedopustnih praks, ki jih je treba dodati k ponarejanju v pravem pomenu.

2. CILJ POROČILA

Komisija je na podlagi člena 11(2) Okvirnega sklepa 13. decembra 2001 sprejela poročilo o izvajanju tega okvirnega sklepa⁴, v katerem je podrobno predstavila različne predvidene obveznosti prenosa in tudi kako so države članice upoštevale ta sklep. Svet je v sklepnih ugotovitvah o tem poročilu priznal, da je cilj Okvirnega sklepa večinoma dosežen. Vseeno je pozval Komisijo, naj pripravi drugo poročilo in vanj vključi dodatne informacije, ki bi jih morala še dobiti od držav članic. Komisija je 3. septembra 2003 sprejela drugo poročilo⁵. Svet se je na zasedanju 25. in 26. oktobra 2004 seznanil s tem drugim poročilom in ob upoštevanju širitve Evropske unije pozval Komisijo, naj pripravi tretje poročilo o izvajanju Okvirnega sklepa, vključno s členom 9a.

To poročilo vključuje stanje napredka prenosa Okvirnega sklepa, ki ga je izvedlo 15 držav članic na podlagi sklepnih ugotovitev drugega poročila, in tudi stanje zakonodaje v 12 novih državah članicah. In končno, to poročilo podrobno ocenjuje, kako je 27 držav članic izvajalo Okvirni sklep.

¹ Okvirni sklep Sveta z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura (UL L 140/1, 14.6.2000, str. 1).

² Okvirni sklep Sveta z dne 6. decembra 2001 o spremembi Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi ukrepi proti ponarejanju v zvezi z uvedbo eura (UL L 329, 14.12.2001, str. 3).

³ V skladu s členom 23 Konvencije iz leta 1929 njena ratifikacija s strani neke države pomeni, da sta zakonodaja in upravna organizacija te države v skladu s pravili Konvencije.

⁴ COM(2001) 771 konč.

⁵ COM(2003) 532 konč.

Komisija je poslala vprašalnike vsem državam članicam glede na posebnosti, ugotovljene v prejšnjem poročilu, razen Nemčiji, ki je že poslala informacije. Dvajset držav članic je Komisiji poslalo besedilo predpisov, s katerimi v svoje nacionalno pravo prenašajo obveznosti, ki jih imajo na podlagi Okvirnega sklepa. Osem držav članic (Bolgarija, Irska, Španija, Italija, Malta, Nizozemska, Romunija in Finska) ni uradno odgovorilo na dopis, ki ga je poslala Komisija. Vendar so bile informacije o zakonodajah Bolgarije, Španije, Italije, Malte in Nizozemske na voljo Komisiji. Informacije, ki jih je prejela Komisija, se znatno razlikujejo, kar zadeva njihovo izčrpnost. Poročilo je bilo vseeno sestavljeno na podlagi teh informacij, ki so bile dopolnjene z uporabo javnih virov, kadar je bilo to potrebno in možno.

3. NACIONALNI UKREPI ZA IZVAJANJE OKVIRNEGA SKLEPA

3.1. Stanje prenosa Okvirnega sklepa, ki ga je izvedlo 15 držav članic (priloga – tabela 1)

3.1.1. Kazniva dejanja – člen 3

Po spremembi španskega kazenskega zakonika so kaznivi vsi primeri, ki jih pokriva člen 3(1)(a), (b) in (c) Okvirnega sklepa. Poleg tega je na podlagi izrecne določbe o ponarejanju sodelovanje pri zadevnih dejanjih kršitev. Španska zakonodaja tudi vsebuje izrecno določbo, da bi kaznovala goljufivo izdelovanje, prejem ali pridobitev priprav in drugih predmetov, potrebnih za ponarejanje (člen 3(1)(d)).

3.1.2. Dodatna kazniva dejanja – člen 4

Španski kazenski zakonik prepoveduje goljufivo izdelovanje valute brez izrecnega sklicevanja na uporabo zakonitih objektov. V francoskem kazenskem zakoniku je izrecno prepovedano nezakonito izdelovanje valute v zakonitih objektih ali z zakonitimi materiali v smislu člena 4 Okvirnega sklepa.

3.1.3. Kazenske sankcije – člen 6

Zakonodaji Finske in Švedske nista bili spremenjeni. Tako določata najvišjo kazen najmanj osmih let samo v primeru hudih kršitev. Na podlagi španske zakonodaje je kazen za dejanja, ki so določena kot kazniva v skladu s členom 3(1)(a) Okvirnega sklepa, 8 do 12 let.

3.1.4. Odgovornost pravnih oseb in sankcije – člena 8 in 9

Zakonodaje Španije, Luksemburga in Avstrije predvidevajo splošno kazensko odgovornost za pravne osebe vsakič, ko eden od predstavniških organov stori kršitev, predvideno in kaznivo po nacionalnem zakonu. Na podlagi avstrijske zakonodaje se izrečejo denarne kazni po kazenskem pravu. Nasprotno pa zakonodaji Španije in Luksemburga predvidevata začasno ali dokončno zaprtje podjetja, likvidacijo družbe, prekinitev opravljanja dejavnosti. Druge kazni niso predvidene. Čeprav je Portugalska poslala odgovor o prenosu Okvirnega sklepa, v njem ni navedla nobenega podatka o napredku zakonodajnega predloga o kazenski odgovornosti pravnih oseb. Nazadnje, glede na prejeti odgovor Združeno kraljestvo ne namerava sprejeti posebnega zakona, s katerim bi določilo pojem odgovornosti pravnih oseb, ker naj bi pojem malomarnosti v njegovem civilnem pravu ustrezal členu 8(2).

3.1.5. *Ozemeljska veljavnost – člen 10*

Organi Združenega kraljestva niso poročali o napredku v zvezi z osnutkom odloka o izvajanju Okvirnega sklepa v Gibraltarju.

3.2. **Stanje prenosa Okvirnega sklepa, ki ga je izvedlo 12 držav članic, ki so pristopile leta 2004 in 2007**

3.2.1. *Ratifikacija Konvencije iz leta 1929 – člen 2 (priloga – tabela 2)*

Osem držav članic (Češka republika, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Poljska in Slovaška) je sporočilo, da so že podpisnice Ženevske konvencije. Glede na podatke, ki so jih zbrale službe Komisije, sta tudi Bolgarija in Romunija ratificirali Ženevsko konvencijo, medtem ko v Sloveniji teče postopek ratifikacije. Kar zadeva Malto, ni bila poslana nobena informacija o tem vprašanju.

3.2.2. *Kazniva dejanja – člen 3 (tabela 3)*

Določbe člena 3 Okvirnega sklepa, ki zadevajo elemente kaznivih dejanj, so bile na splošno prenesene v nacionalne zakonodaje dvanajstih držav članic. Natančneje, zakonodaje petih držav članic (Bolgarija, Ciper, Latvija, Madžarska in Slovaška) izrecno navajajo vse objektivne in subjektivne (namernost) elemente kršitev, navedene v členu 3(1), (a) do (d). Zakonodaje drugih držav članic vsebujejo naslednje izjeme. Litovska zakonodaja ne navaja „dajanja v obtok“, ampak samo „prodajo“ ponarejene valute. Zakonodaje sedmih držav članic (Češka republika, Estonija, Litva, Malta, Poljska, Romunija in Slovenija) ne navajajo izrecno uvoza, izvoza in pridobitve ponarejene valute z namenom njenega dajanja v obtok. Zakonodaji Češke republike in Poljske kaznujeta ta ravnanja, s tem ko prevoz izrecno določata kot kaznivo dejanje. Poleg tega zakonodaje Litve, Malte in Romunije kaznujejo ta ravnanja, s tem ko posest izrecno določata kot kaznivo dejanje. In končno, zakonodaji Estonije in Poljske ne predvidevata izrecno sankcije za goljufivo izdelovanje, prejem ali pridobitev priprav in drugih predmetov, potrebnih za ponarejanje valute (člen 3(1)(d)).

Enajst držav članic (Bolgarija, Češka republika, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Poljska, Romunija, Slovenija in Slovaška) je navedlo, da se napeljevanje k ravnanju in poskusi dejanj iz člena 3(1) ter sodelovanje pri teh ravnanjih kaznujejo na podlagi določb v splošnem delu kazenskih zakonikov. Poleg tega poljsko pravo predvideva posebno določbo glede pomoči ali skrivanja osebe, ki stori kršitve, navedene v prvem odstavku. Kar zadeva Malto, ni bila poslana nobena informacija o tem vprašanju.

3.2.3. *Dodatna kazniva dejanja – člen 4 (priloga – tabela 4)*

Določba člena 4, ki določa kazenske sankcije za nezakonito izdelovanje valute v zakonitih objektih ali z zakonitimi sredstvi, je bila prenesena v zakonodaje sedmih držav članic. Natančneje, tri države članice (Bolgarija, Ciper in Litva) so se uskladile s tem členom, ko so v svojo kazensko zakonodajo vnesle izrecno določbo, ki določa kot kaznivo dejanje izdelovanje bankovcev ali kovancev v zakonitih objektih v nasprotju s pravicami in pogoji izdajanja. Šest držav članic (Češka republika, Latvija, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška) se je uskladilo s tem členom, ko je

prepovedalo goljufigo izdelovanje valute brez sklicevanja ali razlikovanja glede na uporabljena sredstva. Organi treh držav članic (Estonija, Madžarska in Romunija) niso poslali nobenih informacij o tem vprašanju.

3.2.4. *Neizdana valuta, namenjena za obtok – člen 5 (priloga – tabela 4)*

Na podlagi zakonodaj sedmih držav članic (Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska in Slovaška) pojem ponarejene valute izrecno zajema bankovce in kovance, ki še niso bili izdani, čeprav so namenjeni za obtok. Kar zadeva zakonodajo Češke republike, je bila v predlogu spremembe kazenskega zakonika predvidena posebna določba. Vendar ni bila poslana nobena informacija o sprejetju te spremembe. Slovenski organi so navedli, da je kaznivo dejanje iz člena 5 Okvirnega sklepa določeno v členu 217 kazenskega zakonika, ki se nanaša na goljufige. Nazadnje, organi Bolgarije, Estonije in Romunije niso poslali nobenih informacij o tem vprašanju.

3.2.5. *Kazenske sankcije – člen 6 (priloga – tabela 5)*

Enajst držav članic (Bolgarija, Češka republika, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Romunija, Slovenija in Slovaška) je uvedlo zaporne kazni, od katerih je najvišja daljša od osmih let v skladu s členom 6(2) Okvirnega sklepa. Vendar litovska zakonodaja določa najvišjo kazen najmanj osmih let (10 let v tem posebnem primeru) samo za kršitve „velike količine“ ali „velike vrednosti“. Madžarska zakonodaja namenja najvišjo kazen več kot osmih let za goljufigo izdelovanje bankovcev, ker se izdelovanje kovancev šteje za manjšo kršitev in se zato kaznuje z najvišjo zaporno kaznijo petih let. Nazadnje, estonska zakonodaja kaznuje ponarejanje z najvišjo zaporno kaznijo šestih let samo, če gre za ponavljajoče se kaznivo dejanje ali ponarejanje „na veliko“.

Vseh dvanajst držav članic je predvidelo kazni glede na dejansko storjena kazniva dejanja, tako da je združilo različne primere kaznivih dejanj, določenih v Okvirnem sklepu. Osem držav članic (Češka republika, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Romunija, Slovenija in Slovaška) je predvidelo obremenilne okoliščine v primeru kršitve, ki zadeva veliko vsoto denarja ali je storjena znotraj kriminalne organizacije. Sedem držav članic (Bolgarija, Češka republika, Litva, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška) je predvidelo posebne lažje kazni, če se ponarejena valuta vrne v obtok, potem ko je bila sprejeta kot prava. Ta odločitev je utemeljena z načelom sorazmernosti sankcij. Poleg tega so vse države članice navedle, da je za te kršitve mogoč izgon.

3.2.6. *Sodna pristojnost – člen 7*

Deset držav članic (Češka republika, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška) je preneslo obveznost, ki izhaja iz te določbe, medtem ko ni na voljo nobene informacije o treh državah članicah (Bolgarija, Malta in Romunija).

3.2.7. *Odgovornost pravnih oseb in sankcije – člena 8 in 9 (Priloga – tabela 6)*

Sedem držav članic je preneslo določbe členov 8 in 9 Okvirnega sklepa. Natančneje, zakonodaje treh držav članic (Madžarska, Poljska in Slovenija) so uvedle splošno

kazensko odgovornost za pravne osebe vsakič, ko eden od predstavniških organov stori kršitev, predvideno in kaznivo po nacionalnem zakonu, kot je kazenski zakonik. Zakonodaje štirih držav članic (Estonija, Ciper, Latvija in Litva) so uvedle kazensko odgovornost pravnih oseb zlasti za kršitve na področju ponarejanja. Kar zadeva kazni, so zakonodaje petih držav članic (Estonija, Ciper, Latvija, Litva in Poljska) določile denarne kazni po kazenskem pravu, izgube pravic in likvidacije. Kar zadeva Madžarsko in Slovenijo, predvidene kazni niso bile sporočene. Organi Češke republike in Slovaške so navedli, da bo sprejet zakonodajni predlog o kazenski odgovornosti pravnih oseb za vrsto ravnanj, ki so kazniva po kazenskem zakoniku. Nazadnje, organi Bolgarije, Malte in Romunije niso poslali ustreznih informacij o tem vprašanju.

3.3. Stanje prenosa Okvirnega sklepa, ki ga je izvedlo 27 držav članic na področju prejšnjih obsodb – člen 9a

Določbo člena 9a, ki zadeva priznavanje obsodb, ki so jih izrekla sodišča drugih držav članic, za ugotavljanje ponavljajočih se kaznivih dejanj, je na splošno preneslo devetnajst držav članic. Natančneje, pet držav članic (Belgija, Španija, Francija, Ciper in Nizozemska) izrecno določa priznavanje obsodb, ki so bile na sodiščih drugih držav članic izrečene na področju ponarejanja, da se ugotovi ponavljajoče se kaznivo dejanje, kar zaostri kazen. Zakonodaje osmih držav članic (Češka republika, Danska, Grčija, Italija, Madžarska, Avstrija, Portugalska in Slovaška) vsebujejo določbo o izrecnem priznavanju tujih obsodb za določitev zaostritve naložene kazni v splošnem delu kazenskega zakonika, tako da velja za vse kršitve. Zakonodaje petih držav članic (Nemčija, Latvija, Litva, Slovenija in Švedska) ne omenjajo izrecno tujih obsodb, ampak na splošno preteklost obsojene osebe brez posebnega razlikovanja, tako da pokriva vse morebitne obsodbe. Poleg tega so nemški organi k svojemu odgovoru priložili vrsto odločitev nemških sodišč, da bi navedli ustaljeno sodno prakso, naklonjeno taki razlagi. Estonski organi so navedli, da se upoštevajo obsodbe, ki so jih izrekla sodišča drugih držav članic, vendar niso sporočili podrobnosti ali poslali zakonodajnega akta, ki se uporablja. Organi Luksemburga in Poljske so navedli, da ta določba še ni bila prenesena. Nazadnje, šest držav članic (Bolgarija, Irska, Malta, Romunija, Finska in Združeno kraljestvo) ni poslalo ustreznih informacij.

4. OCENA IZVAJANJA

4.1. Ratifikacija Konvencije iz leta 1929 – člen 2

Glede na sklepne ugotovitve drugega poročila je h Konvenciji iz leta 1929 pristopilo skupno 25 držav članic.

4.2. Kazniva dejanja – člen 3

Iz sklepnih ugotovitev drugega poročila je tudi razvidno, da je skupno 27 držav članic sprejelo zakon, da bi izrecno prenesle elemente splošnega pojma ponarejanja, opredeljenega v členu 3(1)(a) in (b). Zato je treba sklepati, da je polni učinek Okvirnega sklepa zagotovljen.

Vendar zakonodaja Litve kot kaznivo dejanje določa „prodajo“, ki je ožji pojem od

„goljufige dajanja ponarejene valute v obtok“. Za to omejitev se vseeno lahko šteje, da je brez praktičnih posledic, ker je vračanje prejete valute kot prave v obtok neodvisno kaznivo dejanje.

Kar zadeva člen 3(1)(c), zakonodaji Češke republike in Poljske določata kot kaznivo dejanje prevoz, ki kot splošnejši pojem pokriva posebna pojma uvoza in izvoza. Poleg tega zakonodaje Litve, Malte in Romunije kaznujejo ta ravnanja, ko določajo kot kaznivo dejanje posest z namenom dajanja v obtok, kar po logiki pokriva uvoz in izvoz. V tem smislu je polni učinek Okvirnega sklepa zagotovljen. Kar zadeva zakonodaji dveh drugih držav članic (Estonija in Slovenija), pa je nasprotno treba ugotoviti, da nacionalni organi niso prenesli člena 3(1)(c).

Iz sklepnih ugotovitev drugega poročila je razvidno, da je sedaj 25 držav članic pravilno preneslo določbe člena 3(1)(d) o kršitvah v zvezi s sredstvi, posebej prirejenimi za ponarejanje valute. Zakonodaji Estonije in Poljske ne vsebujeta nobene določbe o teh pripravljalnih dejanjih, kar pomeni, da določbe niso prenesene.

Iz sklepnih ugotovitev drugega poročila sedaj izhaja, da je 26 držav članic v skladu s členom 3(2) Okvirnega sklepa uveljavilo splošne določbe o sodelovanju pri navedenih dejanjih in nagovarjanju k tem dejanjem ter o poskusih takih dejanj.

4.3. Dodatna kazniva dejanja – člen 4

Glede na sklepne ugotovitve drugega poročila 23 držav članic kaznuje nezakonito izdelovanje valute v zakonitih objektih v smislu člena 4 Okvirnega sklepa. Vendar veliko držav članic ravna v skladu s tem členom, tako da prepoveduje goljufigo izdelovanje valute brez sklicevanja ali razlikovanja glede na uporabljena sredstva.

Zaželeno je, da vse države članice sprejmejo izrecne določbe, v katerih je kot kaznivo dejanje določeno goljufigo izdelovanje valute v zakonitih objektih. Kršitev iz člena 4 namreč lahko storijo samo uslužbenci nacionalnih organov, ki imajo pravico uporabljati zakonite objekte. Tako bi v nekaterih pravnih redih storjena dejanja lahko opredelili kot zlorabo pooblastil uradnika, ki ima značilnosti „*delictum proprium*“, torej kršitve, ki jo lahko stori samo določena skupina oseb. Ker se ta kršitev precej razlikuje od ponarejanja, so lahko tudi naložene kazni drugačne. Čeprav se enaka formulacija nacionalnih določb šteje za zadovoljivo za oceno prenosa člena 4 Okvirnega sklepa, bi zahteva po pravni jasnosti nalagala, da se v nacionalni zakonodaji izrecno določijo kazniva dejanja.

4.4. Neizdana valuta, namenjena za obtok – člen 5

Cilj te določbe je opredeliti objektivni element ponarejanja, da bi zajemal še neizdano valuto. Drugačna opredelitev teh dejanj (slovenska zakonodaja) določbi odvzema njen polni učinek. Skupno ima sedaj dvaindvajset držav članic zakonodajo, skladno s členom 5(b) Okvirnega sklepa.

4.5. Kazenske sankcije – člen 6

Glede na sklepne ugotovitve drugega poročila je skupno 26 držav članic sprejelo ukrepe za izpolnjevanje člena 6(2), v katerem je določeno, da se kazniva dejanja goljufige izdelovanja ali spreminjanja valute iz člena 3(1)(a) kaznujejo s kaznijo zavora, pri čemer znaša najvišja kazen najmanj osem let. Čeprav zakonodaje Finske,

Švedske in Litve dodajajo omejevalno merilo za uporabo najvišje kazni (resnost kršitve), ne zmanjšujejo učinkovitosti člena 6 Okvirnega sklepa. Pristojna nacionalna sodišča namreč izrečejo najvišjo kazen samo v primeru resne kršitve. Pomanjkljivega prenosa v tem posebnem primeru sicer ni mogoče ugotoviti, vendar je treba opozoriti, da bi se z vidika teh zakonodaj lahko zdelo, da je obsodba na najvišjo kazen izjema.

Zakonodaji Estonije in Madžarske, ki določata najvišjo kazen šestih oziroma petih let (za kovance), nista v skladu z merili Okvirnega sklepa.

Razen teh izjem, ki zadevajo najvišje kazni, se zdi, da je v zakonodajah 27 držav članic določeno, da se kazniva dejanja, ki jih predlaga Okvirni sklep, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami.

4.6. Sodna pristojnost – člen 7

Skupno štiriindvajset držav članic je sprejelo ukrepe za izvajanje člena 7.

4.7. Odgovornost pravnih oseb in sankcije – člena 8 in 9

Glede na sklepne ugotovitve drugega poročila je 20 držav članic na splošno sprejelo potrebne ukrepe za izvajanje določb o odgovornosti pravnih oseb. Češka republika, Portugalska in Slovaška niso sprejele potrebnih ukrepov za izpolnjevanje členov 8 in 9 Okvirnega sklepa. Združeno kraljestvo ni spremenilo zakonodaje, čeprav ni skladna z obveznostjo, da se določi odgovornost pravnih oseb. Načelo napake po civilnem pravu bi namreč lahko utemeljilo plačilo odškodnine oškodovancu, ki vloži tožbo, vendar to ni kazen v smislu členov 8 in 9 Okvirnega sklepa. Poleg tega goljufivo izdelovanje valute škodi splošnemu interesu in večinoma zasebni interes ni oškodovan.

Kar zadeva sankcije, zakonodaji Španije in Luksemburga nista predvideli denarnih kazni, čeprav so potrebne v skladu s členom 9. Ti državi sta namreč predvideli kazenske sankcije, ki so dodatne v smislu Okvirnega sklepa, se pravi, prenehanje dejavnosti ali likvidacija pravne osebe.

4.8. Ponavljajoča se kazniva dejanja – člen 9a

V Grčiji se tuje obsodbe upoštevajo, če so tri in če se je kazen prestajala v tujini, čeprav samo deloma. Ti pogoji niso združljivi s ciljem Okvirnega sklepa, ker je zaradi njih priznavanje prejšnjih obsodb veliko strožje, kot izhaja iz besedila člena 9a. Grški organi so v odgovoru navedli, da se je začel postopek spremembe veljavnih členov, da bi jih v celoti uskladili s členom 9a.

Kar zadeva zakonodaje držav članic, ki se na splošno brez razlikovanja sklicujejo na preteklost obsojene osebe, je treba ugotoviti, da te zakonske določbe niso v nasprotju z zahtevami Okvirnega sklepa. Vendar bi bila pravna varnost (element, ki se upošteva pri oceni dejanskega prenosa) večja, če bi se zakonodaja teh držav članic spremenila, da bi izrecno navajala te obsodbe kot element ponavljajočih se kaznivih dejanj. Neobstoj izrecnega sklicevanja na obsodbo, ki jo je izreklo sodišče druge države članice, bi v praksi lahko povzročil, da se te obsodbe ne bi upoštevale.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

5.1. Splošne sklepne ugotovitve

Prenos določb Okvirnega sklepa Sveta z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura se šteje za na splošno zadovoljivo, ne glede na nekatere primere pomanjkljivega prenosa. Kazniva dejanja in kazenske sankcije iz Okvirnega sklepa so bili vključeni v zakonodaje držav članic. Tako je bila zaščita eura ugotovljena na ravni učinkovitosti in uspešnosti, ki jo zahteva Okvirni sklep. Okvirni sklep je torej izpolnil cilj, za katerega si je prizadeval, in potrebno je samo še sprejetje majhnega števila nacionalnih ukrepov za popolno izvajanje.

5.2. Posebne sklepne ugotovitve

Natančneje, Okvirni sklep je dosegel svoje cilje, zlasti o najpomembnejših vprašanjih. Tako so goljufigo izdelovanje ali spreminjanje valute ter dajanje v obtok kršitve v pravnih redih vseh držav članic. Tudi uvoz, izvoz ali prevoz ponarejene valute se izrecno kaznuje v skladu z večino zakonodaj. Nekateri pravni redi določajo kaznivost teh ravnanj, tako da uporabljajo pojma prevoza ali posesti. Čeprav so kazni, ki so bile določene za kaznovanje kaznivih ravnanj, različne, izpolnjujejo merila, določena z Okvirnim sklepom, razen v dveh državah članicah. Poleg tega je večina držav članic določila načelo odgovornosti pravnih oseb. In končno, na podlagi zakonodaje večine držav članic se obsodbe, ki so jih izrekla sodišča drugih držav članic, upoštevajo, če gre za ponavljajoča se kazniva dejanja.

Kljub tej zadovoljivi splošni ugotovitvi določbe Okvirnega sklepa niso v celoti vključene v pravne rede vseh držav članic, tako da je treba ugotoviti pomanjkljiv prenos v nekaterih točno določenih primerih. Zdi se, da so za popoln prenos Okvirnega sklepa potrebne naslednje spremembe nacionalnih zakonodaj držav članic. Predstavitev potrebnih sprememb sledi vrstnemu redu določb Okvirnega sporazuma.

Člen 2

Slovenija mora ratificirati Mednarodno konvencijo za preprečevanje ponarejanja valut, sklenjeno v Ženevi 20. aprila 1929.

Člen 3

Zakonodaji Estonije in Slovenije morata določiti kot kazniva dejanja prevoz, uvoz in izvoz ponarejene valute.

Zakonodaji Estonije in Poljske morata določiti kot kaznivi dejanji goljufigo izdelovanje in prejem priprav, namenjenih za ponarejanje valute.

Člen 4

Španska zakonodaja mora določiti kot kaznivo dejanje nezakonito izdelovanje valute v zakonitih objektih ali z zakonitimi sredstvi.

Člen 5

Zakonodaji Češke republike in Slovenije morata določiti kot kaznivo dejanje ponarejanje neizdane valute, namenjene za obtok.

Člen 6

Madžarska zakonodaja mora predvideti najvišjo zaporno kazen najmanj osmih let tudi za ponarejanje kovancev.

Estonska zakonodaja mora predvideti najvišjo zaporno kazen najmanj osmih let, ne glede na prejšnje obsodbe ali obsežno ponarejanje.

Člena 8 in 9

Organi Češke republike, Slovaške in Združenega kraljestva morajo sprejeti potrebne ukrepe za določitev odgovornosti pravnih oseb, da bi se uskladili s členoma 8 in 9 Okvirnega sklepa.

Zakonodaji Španije in Luksemburga morata predvideti tudi denarne kazni kot sankcije v primeru odgovornosti pravnih oseb.

Člen 9a

Zakonodaje Grčije, Luksemburga in Poljske morajo določiti priznavanje obsodb, ki so jih izrekla sodišča drugih držav članic, za ugotavljanje ponavljajočih se kaznivih dejanj.

5.3. Sporočanje dodatnih informacij

Organi naslednjih držav članic morajo službam Komisije sporočiti informacije o naslednjih točkah:

Bolgarija

Kaznivost ponarejanja neizdane valute (člen 5), odgovornost pravnih oseb (člena 8 in 9) in mednarodne prejšnje obsodbe (člen 9a).

Estonija

Kaznivost nezakonitega izdelovanja valute v zakonitih objektih (člen 4) in kaznivost ponarejanja neizdane valute (člen 5).

Irska

Mednarodne prejšnje obsodbe (člen 9a).

Madžarska

Kaznivost ponarejanja neizdane valute (člen 5).

Malta

Ratifikacija Ženevske konvencije, pristojnost nacionalnih sodišč v skladu s členom 7, odgovornost pravnih oseb (člena 8 in 9) in mednarodne prejšnje obsodbe (člen 9a).

Portugalska

Odgovornost pravnih oseb (člena 8 in 9).

Romunija

Kaznivost nezakonitega izdelovanja valute v zakonitih objektih (člen 4), kaznivost ponarejanja neizdane valute (člen 5), odgovornost pravnih oseb (člena 8 in 9) in mednarodne prejšnje obsodbe (člen 9a).

Finska

Mednarodne prejšnje obsodbe (člen 9a).

Organi Združenega kraljestva morajo obvestiti službe Komisije o mednarodnih prejšnjih obsodbah (člen 9a) in izvajanju Okvirnega sklepa v Gibraltarju.